

Even uw aandacht...

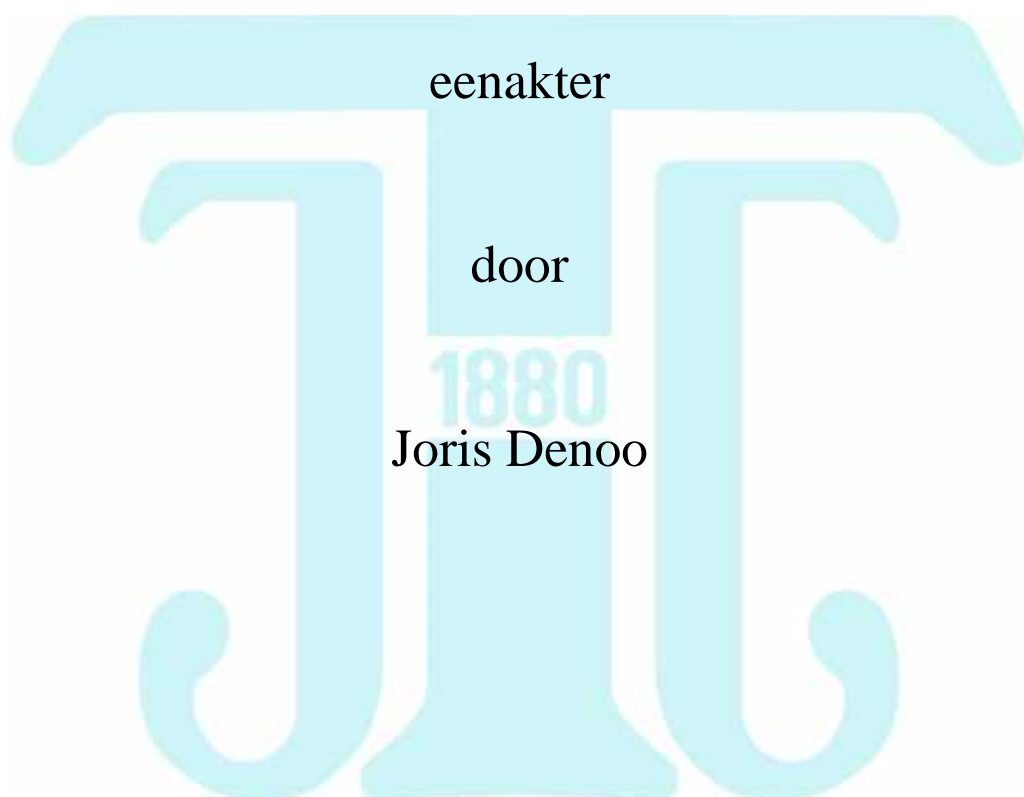
Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ZIJN ALLE ZWANEN WIT ?

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2012
Nr.3045

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ZIJN ALLE ZWANEN WIT?* op te voeren moet de naam van auteur *JORIS DENOO* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2010/220/021
ISBN 978-90-385-11139

© 2010 Toneelfonds J. Janssens/Joris Denoo
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(3 spelers)

LODE of CHRISTA :

CLAUDE of CHRISTINE :

MAN :

DECOR

Een lege scène.

VOORWOORD

De auteur schreef deze eenakter na lectuur van diverse boeken van Nassim Nicholas Taleb, oud-beurshandelaar en professor in de toevalskunde. Die handelen over de rol van het toeval in de economie en in het leven. Bepaalde gebeurtenissen worden door hem ‘zwarte zwanen’ genoemd: toevallige gebeurtenissen met verstrekkende gevolgen. Het schrijven van een bestseller, het winnen van de lotto, een wereldramp of een gigantische aanslag zijn ‘zwarte zwanen’. Ook Wall Street kende zijn zwarte zwanen.

In *ZIJN ALLE ZWANEN WIT ?* komt een raadselachtig pak pardoes uit de lucht vallen, tussen twee mensen in. Wat steekt erin? Lode en Claude (of desgewenst Christa en Christine) – twee doorsnee vertegenwoordigers van het menselijk ras – krijgen ermee te maken.

Een eenakter voor drie personen en een fles melk. Geen decor.

CLAUDE : Dag Lode. (Christa)

LODE : Dag Claude. (Christine)

CLAUDE : Hoe maak je het nog, Lode?

LODE : Wel Claude, dat verklap ik je niet.

CLAUDE : En waarom niet, Lode?

LODE : Omdat je 't dan zelf zou maken, Claude. Je imiteert me zo vaak!

CLAUDE : Je imiteert me zo vaak! En jij niet zeker?! Amai, je wikt je woorden nogal,
Zeg!

LODE : Het wikken van woorden is als het wokken van groenten.

CLAUDE : Je vergat er 'Claude' aan toe te voegen.

LODE : Claude.

CLAUDE : Ah, je maakt de groenten dus hard? Als je woorden?

LODE : Maar nee: net zacht! Of halfzacht. Jij lijkt me ook geen keukenpiet.

CLAUDE : Ik kook al bij de gedachte.

LODE : En wat zeg je dan?

CLAUDE : Lode.

LODE : En voluit ... wordt dat dan ...

CLAUDE : Ik kook al bij de gedachte, Lode.

LODE : Prima, Claude. Altijd met zeven woorden spreken. Je hoeft daarvoor toch niet
zo'n klootzak te zijn hé?

CLAUDE : Nee hoor, Claude. Eh ... ik bedoel: Lode.

LODE : Bezoedel jezelf niet, Claude. Wok je woorden!

CLAUDE : Lode, iets anders: hoe oud ben jij nu eigenlijk?

LODE : Wel, Claude, ik ben nog nooit zo jong geweest als nu.

CLAUDE : Dat is verdomd goed nieuws.

LODE : Ik had het graag voor mezelf gehouden.

CLAUDE : O, bang om een rondje te moeten geven, Ebenezer Scrooge?

LODE : Zit toch niet zo op mijn vel!

CLAUDE : Weet je: elk jaar passeren we ook onze sterfdag.

LODE : En een kapotte klok duidt ook tweemaal per etmaal het juiste uur aan.

CLAUDE : Jij bent niet voor één gat te vangen hé.

LODE : Gelijk ik op een muis misschien?

CLAUDE : Dan imiteer ik je zeker nooit ofte nimmer.

LODE : De muis dirigeerde nochtans een tijdlang de digitale wereld.

CLAUDE : Tja ... zo gepiept hoor. Maar wil je er niet over praten?

LODE : Waarover?

CLAUDE : Over je leeftijd.

LODE : Nee.

CLAUDE : Godzijdank!

LODE : ... piepte de muis.

CLAUDE : Kunnen we ... Kunnen we nu misschien de metafoor van de muis eh ... in zijn holletje laten?

LODE : Zijn holletje!? Is dat misschien een ... een petofoor?

CLAUDE : Zeg ... we zijn ver heen hé.

LODE : Ja ... in een godverlaten gat van de wereld ...

CLAUDE : Je kunt het echt niet laten hé.

LODE : Maar jij bent begonnen hé, Claude!

CLAUDE : Allez, vooruit: we gooien het over een andere ...

(Er komt iets groots uit de lucht vallen. Dat kukelt met een enorme bons op de begane grond tussen Lode en Claude in. Ze schrikken zich een aap. Het ding is in zeildoek verpakt. Ondefinieerbare vorm.)

LODE : EEKK!!!

CLAUDE : AAAHH!!!

LODE : ... boeg?

CLAUDE : Hé?

LODE : ... andere ... boeg?

CLAUDE : Duidelijk!

(Ze bekijken het ding een poos en controleren ook het luchtruim)

LODE : Als je 't mij vraagt: hier is iets niet pluis.

CLAUDE : Wel, Lode: ik val eerlijk gezegd ook uit de lucht.

LODE : Uitkijken met metaforen hé, Claude.

CLAUDE : Maar wat is dat eigenlijk?

LODE : Het gewicht van de wereld?

CLAUDE : Tachtig kilogram Newton?

LODE : Een ontsnapte para... chute?

CLAUDE : Een gevallen engel?

LODE : Eh ... een ... eh ... deus ex machina misschien?

CLAUDE : Wat voor machien?

LODE : O ... iets met lucht. En in 't Latijn.

CLAUDE : Iets dat dus wel pluis is?

(Claude beroert met een voet omzichtig het ding).

LODE : Tja ... In 't Latijn is 't gewoonlijk goed hé.

CLAUDE : Dat is Latijn voor mij.

LODE : Ja, ik zwijg al, Claudius. (Christina)

(Ze 'besnuffelen' nieuwsgierig het pak).

Riek jij iets?

CLAUDE : Rieken of ruiken?

LODE : Laten we het hier maar op rieken houden.

CLAUDE : Mijn neus vertelt me niets.

LODE : Je gaat nochtans prat op je neus voor zaken.

CLAUDE : Dat zou hier best wel eens een onwelriekend zaakje kunnen zijn.

(Claude maakt aanstalten om het ding aan te raken)

LODE : Sstt ... ! Niet doen! Aankomen is kopen!

CLAUDE : Verdomd, je doet me meer schrikken dan dat pardoesding hier!

LODE : Dat wàt?

CLAUDE : Pardoesding.